

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

M ante VT

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

muricq; siml. Mus format diminutiue muscu-
lus. Musculus item cochlea aquarū est: & nau-
gij gen^o. Musculus lanugo qdam est viridis: i lo-
cis humidis crescēs. Vir. Musco circūdat ama-
ræ corticis. Musca parū volatile format p di-
minutionē Muscula. Boetius. Quid imbecilli⁹
homine: q̄s morlus muscular; necat. Muschus
cū ch aspirato: aial est quadrupes ad muris si-
militudinē. iuxta cuius vmbilicū: sanguineum
nascit apostema inter carnē & coriū: qd cū pel-
le ablatū: p̄ciosum muschum cōficū
Musa a μοῖσα: quē inquisitio dicta est: aucto-
re Herodiano: nō autē a mos aqua: vt sōnauit
Vgu. Musæ nouē fuerūt. Chio: Euterpe: Tha-
lia: Melpomene: Terpsichore: Polymnia: siue
Polihymnia: Vrania: Calliope: Erato: quā tñ
Archades nō musam: sed varem fuisse dicunt.
Quas omēs etiā tribversib; Hesiodus i Theo-
gonia cōprehēdit: cū ait. Κοῖω τε ἑὺ τερπυ-
τεσσα λεί ατεμελπομενα τε τέρψιχο-
ρη τε ερατω τε πολὺ λνίατε οὐρα-
νὴν τε καλλοπῆις τῆλ' ἀπροφερῆσ' τὰ
τῆσ' ἀπ' ὁσίων.

Musca. Require in dictione mus

Muscula. Ibidē.

Musculus. Ibidē

Muschus. Require ibidem.

Musio & murilagus: animal est quadrupes: qui
alio nomie Cattus appellatur

Musto muslas. Require in dictione murmuro.

Mustavrb; est Aphricæ inter Thabracā ciuita-
tem & Bragadā fluiū: teste Ptole. Mustū vinū
vocat nouū. Oui. in Fastis. P̄mia de lacubus
p̄xima musta tuis. Marf. Imbrue plebeias: du-
linis pulitib; ollas. Vt satur in muacuis: dulcia
musta bibas. Probus autē maf. gñe mustus de-
clinari p̄cipit. Mustus musta mustū: p̄ nouus
noua nouū ponit. Vñ Plau. mustā iuencā di-
xit. Sifiter etiā Censorin⁹ de agna: ingt. Musta
pascēda. Næui⁹ in gymnastico. Vtrū meli⁹ est
virginē an viduā vxorē ducere: virginē: simu-
sta est. Ab eo q̄ est mustus nouus fit (radit Ca-
per) Mustaci⁹ mustacia mustaciū. Ait em. Mu-
stacius: siue mustaciū nō ad gen⁹ referendū est
quia b̄ sit aut illud: cū p̄ semihl sit: sed sic plane
est: mustacius panis: & mustaciū librū recte di-
cimus: hoc est nouū. Fallit tñ Caper cū & mu-
stacius maf. & mustaciū neu. gñis apud appro-
batissimos legat auctores. Quod q̄dez vt mea
opinio fert: nō ab eo qd est mustū nouū: sed a
mustace lauro descēdit. Iuue. satyra. vij. Causa
nec est: quare cenā & mustacia perdas. Strati⁹
li. siluag. i. Et mustatius: & letante palma prae-
grandes caritides cadebant. Quo aut fiat mō
Caro insinuat: cū ait in re rustica. Mustacios sic
facito. Farinæ filiginē: modiū vnū musto cō-
spergito: anysum: cyminū: adipis pondo duo

casei librā & devirga lauri deradito: codē ad-
iecto: & vbi defrixeris: lauri folia subrus addi-
to: dum concoques

Mustacium. Require in dictione musta.

Mustacius. Require ibidem

Mustum. Ibidē

Mustus. Ibidem

M ante VT

Muto. Require in dictione mutio.

Mutio mutis quartæ cōiug. fcat loqui: auctore
Pōpeio. Persius. Men mutire nefas. Enn⁹. Pa-
lam mutire plebeio piaculū est. Mutio mures
secūdæ. Vnde mutelco fcat mutore: nō ore tace-
re vel loqui nō posse. Oui. Meta. xij. Troas des-
exdamāt: obmutuit illa dolore.

Mutuo (ingunt Vgutio & Cathol.) ft mutuo
dare. Mutuor autē mutuo accipe: cū mutuari
etiā mutuo accipe significare haberi: aucto-
re Marcel. Cæciliū inducēte dicentē. Ad ami-
cos currat mutuatiū mutuet causa mea.

Mutuor. Require in dictione mutuo.

N ante A

Nancio nancis. & Nanciscor
deponēs in vno fcatō dici
pōt. Vñ Graccus p̄ se ait.
Si nantiā populi desiderū
& p̄babo reipublicæ cō-
moda. Nancio facit in p̄e-
rito nanxi. in supio nactū.
teste Prisc. Nanciscor vero
format p̄teritū nactū sum:

& significat inuenire: acquirere: adipisci

Nablium. Require in dictione naulum.

Nabulum. Require ibidem

Nanciscor ceris. Require in dictione nancio

Nardos scemi. & nardū neu. gñe tā p̄ vnguen-
to q̄ p̄ herba ex qua conficit declinari potest.

Quæ cū græca sit dictio: rectius in os vt tradit
Probus: q̄ in us notatiū terminamus. Hiero.
in Cant. Nardos mea dedit odorem suum. Ti-
bul. Illius puro distilent tēpora nardo

Mardū nardi. Requi. in dictione nardos.

Nares p̄fali tñ nume. declinat: vt tradit Prob⁹:
sed nō recordat Probus legisse apud Horatiū.

Emundæ naris: grī casus. Et Luca. li. ij. ait. Hic
aures alius spiramina naris aduncæ amputat.
Persius. Rancidulū qdaz balba de nare locuta
p̄strepit. Oui. lib. Meta. iij. Pandaq; naris erat
Syllius lib. xij. Vñ nare iacent gualfredus.
Sonora nare vigil sterit. Nar. fluui⁹ ē. de quo
Virg. li. gnei. vij. Sulphurea Nar alba aqua: Et
Aufoni⁹. Fluminib; q̄z italīs p̄pollēs sulphu-
reus nar. Et facit in grō naris vel nartē: teste
Seruio sup li. Virg. p̄fatum: vbi ait. Varro tñ
dicit lacum hunc in narem: vel nartem fluuiū
deriuatū. Narus & gnar⁹: & scribi & enūtiari

M